

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 131/13
Luxemburg, 17 octombrie 2013

Hotărârea în cauza C-101/12
Herbert Schaible/Land Baden-Württemberg

Obligația de identificare individuală electronică pentru ovine și caprine este validă

Prin adoptarea acestei măsuri menite să prevină mai eficient epizootiile, legiuitorul nu a încălcat nici libertatea crescătorilor de animale de a desfășura o activitate comercială, nici principiul egalității de tratament

Până la importanta epizootie de febră aftoasă produsă în cursul anului 2001, crescătorii de ovine și de caprine trebuiau să își marcheze animalele numai cu ajutorul unei crotalii sau al unui tatuaj care să permită asocierea acestora exploatației lor. În plus, acești crescători trebuiau să țină un registru în care era înscris numărul total de ovine și de caprine prezente în fiecare an¹. Or, în timpul acestei epizootii, a fost necesară sacrificarea sistematică a mai multor milioane de animale, din cauza unor ovine neidentificate și a lipsei trasabilității, pentru a descoperi ulterior că un mare număr dintre acestea nu erau infectate. În plus, a fost nevoie să se recurgă la diverse restricții în cadrul Uniunii și la o interdicție la scară mondială a tuturor exporturilor de vite, de carne și de produse de origine animală provenind din Regatul Unit.

Pentru a preveni mai eficient astfel de epidemii și pentru a ameliora funcționarea comerțului cu ovine și cu caprine între statele membre, legiuitorul Uniunii a introdus un nou sistem², potrivit căruia fiecare animal trebuie identificat individual cu ajutorul a două mijloace de identificare, și anume printr-o crotalie tradițională, precum și printr-un aparat electronic. Acesta din urmă poate lua forma unei crotalii electronice, a unui transponder tip bolus, a unui transponder electronic sau a unei mărci electronice pe copită. Identitatea fiecărui animal trebuie înregistrată într-un registru de exploatație. În plus, în cazul în care animalele părăsesc exploatația, circulația acestora trebuie înregistrată într-un document însoțitor. Mai mult decât atât, fiecare stat membru este obligat să înființeze un registru central sau o bază de date electronică în care se înregistrează toate exploatațiile situate pe teritoriul său, precum și să întreprindă cu regularitate recensământul animalelor deținute în exploatațiile respective.

Domnul Schaible, un crescător de ovine german care deține 450 de oi, a introdus o acțiune la Verwaltungsgericht Stuttgart (Tribunalul Administrativ Stuttgart, Germania) căruia i-a solicitat să constate faptul că nu face obiectul obligațiilor de identificare individuală a animalelor sale și de identificare electronică individuală a acestora și nici al obligației de a ține un registru al exploatației. În acest context, Tribunalul Administrativ a solicitat Curții de Justiție să verifice dacă aceste obligații sunt valide sau dacă încalcă libertatea de a desfășura o activitate comercială și principiul egalității de tratament.

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Curtea constată că obligațiile crescătorilor de ovine și de caprine de a-și identifica animalele individual și electronic, precum și de a ține la zi un registru de exploatație nu încalcă nici libertatea de a desfășura o activitate comercială, nici principiul egalității de tratament.

¹ Directiva 92/102/CEE a Consiliului din 27 noiembrie 1992 privind identificarea și înregistrarea animalelor (JO L 355, p. 32, Ediție specială, 03/vol. 11, p. 210).

² Regulamentul (CE) nr. 21/2004 al Consiliului din 17 decembrie 2003 de stabilire a unui sistem de identificare și de înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 și a Directivelor 92/102/CEE și 64/432/CEE (JO 2004, L 5, p. 8, Ediție specială, 03/vol. 52, p. 146), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 933/2008 al Comisiei din 23 septembrie 2008 (JO L 256, p. 5).

Deși aceste obligații pot limita exercitarea **libertății de a desfășura o activitate comercială**, acestea sunt totuși justificate de obiective de interes general legitime, și anume protecția sanitară, combaterea epizootiilor și bunăstarea animalelor, precum și finalizarea pieței interne în sectorul acestor animale.

Într-adevăr, facilitând trasabilitatea fiecărui animal și permițând astfel, în caz de epizootie, autorităților competente să ia măsurile necesare pentru evitarea propagării unor boli contagioase la ovine și caprine, aceste obligații sunt corespunzătoare și necesare pentru atingerea obiectivelor menționate.

În plus aceste obligații nu sunt disproporționate. În ceea ce privește **sarcinile financiare** care rezultă pentru crescătorii de animale, Curtea evidențiază mai multe elemente de care trebuie să se țină seama, în special (i) că aceste sarcini pot fi mai reduse decât costurile unor măsuri neselective precum interdicția exporturilor sau sacrificarea preventivă a șeptelului în cazul apariției unei boli, (ii) că noul sistem prevede mai multe excepții, (iii) că obligația de identificare electronică nu a fost introdusă decât progresiv și (iv) că există posibilitatea pentru crescătorii de animale de a obține un ajutor financiar destinat compensării unei părți a costurilor suplimentare legate de instituirea sistemului. În ceea ce privește **bunăstarea animalelor**, Curtea observă că faptul că trebuie aplicate animalelor două mijloace de identificare în loc de unul și împrejurarea potrivit căreia noile mijloace de identificare provoacă în mod statistic mai multe leziuni și complicații decât dispozitivele tradiționale nu sunt de natură să demonstreze că evaluarea legiuitorului Uniunii cu privire la avantajele introducerii obligației de identificare electronică era eronată. În plus, Curtea arată că, facilitând combaterea epizootiilor și permițând astfel să se evite înregistrarea de animale infectate, noul sistem contribuie în mod pozitiv la protejarea bunăstării animalelor.

Noul sistem respectă de asemenea principiul **egalității de tratament**.

Astfel, **derogarea** care autorizează **statele membre cu un șeptel ovin sau caprin redus**³ să facă facultativ sistemul de identificare electronică nu discriminează crescătorii de animale stabiliți într-un stat membru în care această identificare este obligatorie. În această privință, Curtea arată în special că pragurile prevăzute sunt rezonabile și proporționale cu obiectivele urmărite de noul sistem și că această derogare nu se aplică decât animalelor care nu fac obiectul unor schimburi intracomunitare.

În sfârșit, acest sistem nu discriminează nici crescătorii de ovine și de caprine în raport cu crescătorii de **bovine și de porcine**, care nu sunt supuși acelorași obligații. Astfel, în pofida anumitor similitudini între aceste diverse tipuri de mamifere, există diferențe care justifică un cadru de reglementare propriu pentru fiecare specie animală. Ținând seama de contextul istoric al crizei de febră aftoasă din anul 2001, legiuitorul Uniunii putea introduce în mod legitim o legislație specifică prevăzând identificarea electronică a ovinelor și a caprinelor care erau deosebit de afectate de această criză. Cu toate acestea, Curtea arată că, deși legiuitorul putea să se bazeze în mod legitim pe o abordare progresivă pentru introducerea identificării electronice, acesta trebuie, în lumina obiectivelor reglementării contestate, să ia în considerare necesitatea de a proceda la o reexaminare a măsurilor instituite, în special în ceea ce privește caracterul facultativ sau obligatoriu al identificării electronice.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

³ Maximum 600 000 de animale, în total, pentru ovine și caprine, și 160 000 numai pentru caprine.